

SCAN *the* ARTIST

THE STEVEN BAELEN FILE

EARLY PICTURES FOR A PAST LIFE

Een jonge vrouw, de meid van Corinth, werd verliefd op een jonge man. Net voor zijn vertrek tekende ze op de muur de contour van zijn gelaat aan de hand van zijn schaduw die er door een fakkel geprojecteerd werd. ⁽¹⁾

Haar motivatie wordt duidelijk geboren uit een verlangen, een verlangen om iets nabij te hebben wat afwezig is.

Ook ik teken vanuit een verlangen, het verlangen om iets nabij te hebben wat afwezig zal worden! Wat me doet tekenen zijn de kleine soms intense verschuivingen die gepaard gaan met het wonen en werken in een huis of een atelier. Mijn tekeningen zijn telkens gekristalliseerde momenten van het stromende leven dat geen stilstand kent. Het best omschrijf ik deze tekeningen als 'early pictures'. 'Picture' wijst als begrip op de kristallisatie, of de schaduw die vastgelegd wordt in een beeld, 'early' wijst op de contradictie of het gevecht om iets in beweging te kristalliseren tot een beeld.

De handeling die het verlangen moet vertalen in een beeld is de beweging van mijn potlood op papier. Al snel word ik gedwongen om keuzes te maken. Liefst zou ik alle details, alles wat mijn oog nog maar streelt letterlijk overnemen op mijn blad. Veelal worden mijn tekeningen daardoor ook beschreven als 'over-gedetermineerd'. Deze extra laag van details groeit uit de motivatie om alle aspecten van dat moment in het beeld te vervatten. Maar het moment is vergankelijk en vanaf de eerste lijn ga ik een gevecht aan met de tijd. Hoe meer de lijnen op mijn blad beginnen te groeien hoe meer het gevecht met de tijd ondergeschikt wordt aan het gevecht met het blad. Het blad krijgt haar eigen realiteit en de innerlijke logica van deze bladruimte begint zich steeds meer op te dringen. Hoe meer ik binnen de gecreëerde realiteit van mijn blad begin te werken, hoe meer informatie uit de realiteit ik achterwege laat. Het blad begint leegtes te genereren.

De contour op de muur was voor de jonge meid van Corinth het beeld van haar geliefde. Toch vertaalde haar vader (vermoedelijk na de dood van de jonge man) deze contour in een reliëf. ⁽²⁾

De meid van Corinth werd in de uitwerking van het beeld beperkt door de vlakke muur, maar deze contour vormde wel de basis voor het reliëf.

Het beeld of de tekening die ontstaat uit het gevecht tussen tijd en ruimte hoeft niet steeds een eindpunt op zich te vormen. Dit is logisch omdat het blad grenzen definieert die me dwingen tot het gebruik van

conventies en taal die de bladruimte respecteren. Door deze tekeningen veeleer te beschouwen als potenties of 'mogelijke modellen' kan deze taal eveneens de inzet vormen voor andere werken.

Een confrontatie tussen deze taal en de digitale ruimte vormde een eerste onontbeerlijke stap omdat de digitale ruimte geen tastbare grenzen definieert. En de wetten van de digitale ruimte strekken nog verder, ze laten immers geen mensen toe. Door mijn handgemaakte tekeningen als onderlegger te gebruiken voor het digitalisatie-proces ontstaat een rechtstreeks conflict tussen de menselijke hand en de digitale ruimte die geen fysieke interacties toelaat. En soms ga ik nog verder door de gehele tekening te deconstrueren om zo het 'alfabet' ervan in kaart te brengen. Door de deconstructie verdwijnt het beeld, maar de potentie blijft ongeschonden. 'To_Copy' bijvoorbeeld is een werk waar men over een inventarisatie van lijnen beschikt, een kopieermachine stelt éénieder in staat om het (oorspronkelijke) beeld zelf te reconstrueren. Maar dat soort werk draagt ook haar consequenties, door het digitalisatie-proces ontstaat een hiaat tussen mijzelf en het uiteindelijke resultaat en dan dient zich een volgende stap in het reproductie-proces aan. De reproductie van tekeningen met verf op doek.

Het schilderdoek vormt weerom een ruimte-kader waarbinnen bepaalde conventies gelden. Ik zou de taal uit mijn tekeningen willen inzetten als taal voor mijn schilderijen. Maar al snel bots ik op de vaststelling dat de lijn, eens ze 'geschilderd' op het doek verschijnt, plots wel erg labiel wordt. Dit is niet verwonderlijk aangezien de lijn in wezen aan de conventies van de tekening voldoet. Het innerlijke gevecht tussen conventies en het ruimte-kader resulteert in een gereproduceerd beeld dat zich schilderij laat noemen maar niet het einddoel op zich hoeft te zijn. Want op zijn beurt vraagt elk schilderij ook weer om een ander! Mijn werk is het werken zelf en toch is er ook steeds die nooit helemaal exact te duiden factor. Het vuile wisselt met het frisse, het gelaagde wisselt met een eenmalige aanraking van het doek, kleur wisselt met zwart-wit en het onaffe wisselt met het over-gedetermineerde.

Op die manier verwerven mijn werken een unieke positie die 'de logica van representeren' zowel kan gebruiken als gehoorzamen. Ze kunnen een anticipatie op de toekomst zijn maar evengoed een eindpunt op zich. Ze kunnen streven naar een doel en tegelijk het bereikte doel zijn. Ze kunnen gewoon in de realiteit zijn of de realiteit veranderen. Deze transitieve staat laat zich beschrijven door het begrip 'for a past life'...

⁽¹⁾ ⁽²⁾ W.J.T. Mitchell, What do pictures want?, 2005 Londen, p.66-67.

ARTIST ID
STEVEN BAELEN
° 1981, ROESELARE
WOONT EN WERKT IN GENT

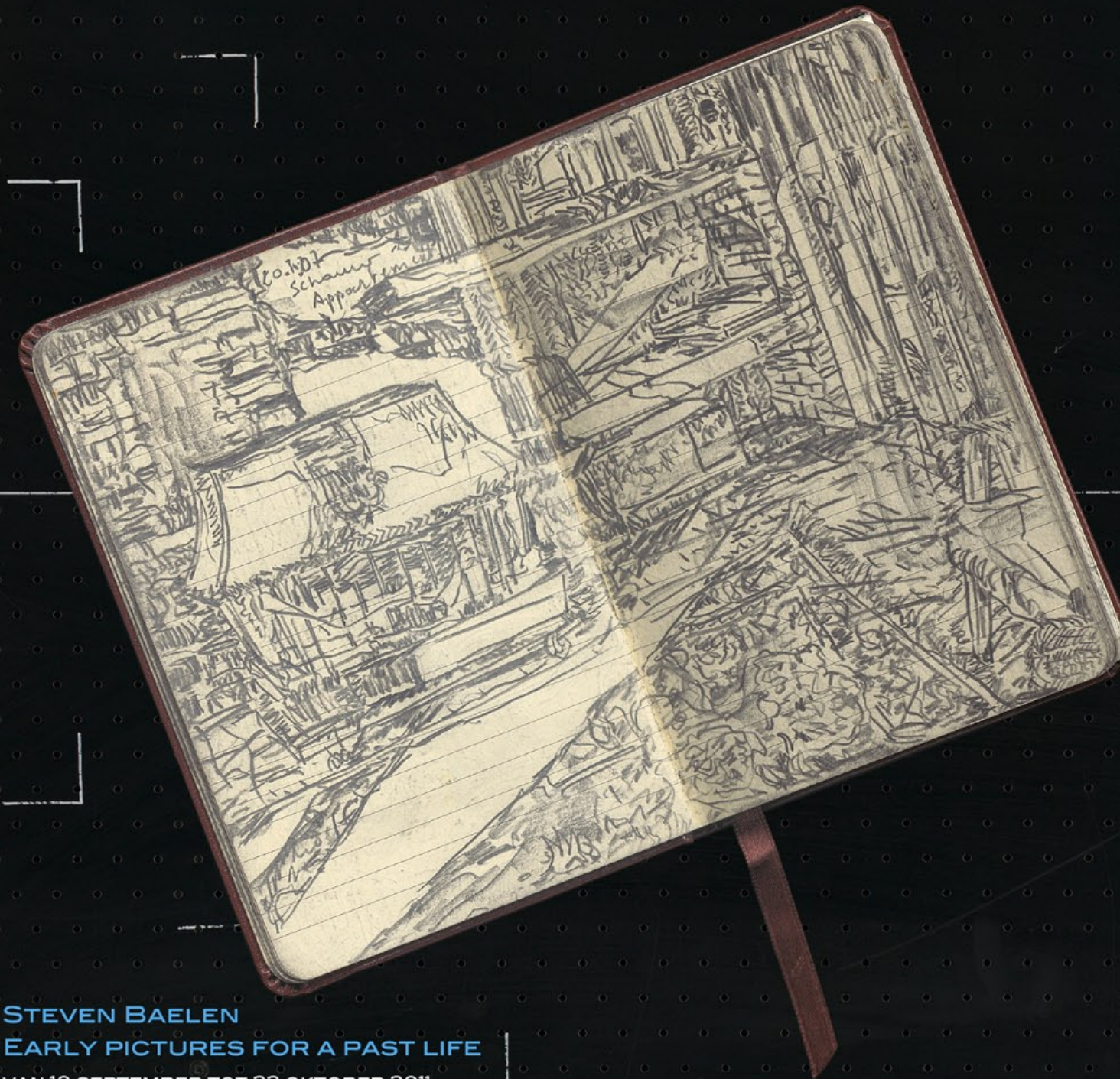
"TIK TAK", 2010 (STILL 518) ANIMATIE OP TWEE BEELDSCHERMEN, 15 INCH

"09.07.11", 2011 POTLOOD OP PAPIER, 35x25CM

"17.06.10", 2011 OLIEVERF OP DOEK, 90X110CM

STEVEN BAELEN
EARLY PICTURES FOR A PAST LIFE

VAN 10 SEPTEMBER TOT 22 OKTOBER 2011

ELAINE LEVY PROJECT

RUE FOURMOIS 9, 1050 BRUSSEL

DONDERDAG TOT ZATERDAG VAN 14 TOT 19 UUR

WWW.ELAINELEVYPROJECT.COM

WWW.STEVENBAELEN.HI-KA-SK.BE

SCAN THE ARTIST

CONCEPT : JOHAN DELCOUR EN MONIA WARNEZ

ARTIST SCAN & FINE ART SCANS : FOTORAMA

ROESELARESTRAAT 22, 8560 WEVELGEM

WWW.FOTORAMA.BE